

³⁹Ezután eltávozott onnan, és szokása szerint az Olajfák hegyére ment. Követték a tanítványai is. ⁴⁰Mikor pedig odaért, így szólt hozzájuk: Imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek! ⁴¹Azután eltávolodott tőlük mintegy kőhajításnyira, és térdre borulva így imádkozott: ⁴²Atyám, ha akarsz, vedd el tőlem ezt a poharat; mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied. ⁴³Ekkor angyal jelent meg neki a mennyből, hogy erősítse őt. ⁴⁴Halálos gyötrődésében még kitartóbban imádkozott, és verejtéke olyan volt, mint a földre hulló nagy vércseppek. ⁴⁵Amikor az imádkozás után felkelt, odament tanítványaihoz, és látta, hogy a szomorúságtól kimerülve alszanak. ⁴⁶Ekkor így szólt hozzájuk: Miért alusztok? Keljetek fel, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne essetek!

Lukács, 22,39-46

Kerandonef az angyal
színdarab
Írta: Széchezy Győri Rita
2019

1.rész

A mennyben , gyönyörű zöld mezőben

szereplők:

Kerandonef – fiatal fiúangyal

Gábrrielin(a) – komolyabb angyal

Elenián(na)– angyal

Kerandonef (hadonászva, rémülten, idegesen, egy füzetben - ami akár laptop is lehetne -, lapozgatva):
- Tévedéééééés!!!

Gábrrielin: – Dehogy tévedés.

K (rémült szemmel, hitetlenkeve): - Dehogynem. Kizárt dolog, hogy ezeket a kellékeket kelljen összeszednem.

G (nyugodtan, hosszú ideig nézi a fiút, majd türelmes hangon): - Mit mondtál, hogy is hívnak?

K: - Kerandonef.

G: - Nos, Kerandonef, mióta vagy hozzánk beosztva a művészi kelléktárba?

K: - Hát... csak tegnap jöttem. A Fehér sas útján kellett repülnöm, de most, hogy ő nincs itt velünk, kevesebb a fény, a félhomályban nehezebben tájékozódtam, ezért értem ide később egy nappal.

G: (töprengve) - Ó igen, a Testtlétel Nagy Napja óta tényleg nincs olyan tökéletes ragyogás, mint amilyen volt itt, öröktől fogva mindig... De majd ha visszatér hozzánk a Fehér Sas, a Királyfi...

K: - Már nagyon várom... De addig még meg kell keresnem a... a...

Elenián : - Pontosan mi is a feladatod?

K: - A királyvá válás kellékeit kell előkészítenem.

E: - Tessék?

K: - Azt mondta nekem Agathea, a Gondolatraktár vezetője, amikor idehívott, hogy hallotta, milyen ügyesen láttam el a korábbi feladataimat, ezért rám bízta, hogy előkészítsem a Nagy Nap kellékeit. Persze nem az összeset, csak néhányat. A válogatás nagy részét Aurelina, a legfontosabb ábrázolások angyala, és a segítői fogják elvégezni. Nekem csak az a feladatom, hogy kihozzak néhány ünnepi gondolatot a művészi kelléktárból.

G: - (csodálkozva, szinte tisztelettel nézve az angyalfiúra): - Az időben élő Emberteremtények történelmének legfontosabb napjánál kell segítened? Ugye tudod, hogy ez mekkora megtiszteltetés?

K (bizonytalanul) : - Hát... talán...

E: (elmélázva egy emléken) : - Én a pásztorok énekének dallamait válogattam össze a Testtlétel Nagy Napján. Az is csodálatos volt. Nagyon szerettem a karácsonyi dallamok közt válogatni.

K (súgva Gabrielinnek): - Én... Nekem itt ez a lista, és azt tudom, hogy össze kell szednem ezeket a kellékeket, és bevinnem a Talentumok Házába, de őszintén szólva nem értem, hogy hogy működik ez az egész.

G: (leül sziklára, odamutat maga mellé): - Akkor jól figyelj. Elmondjuk neked Eleniánnal, de csak egyszer. Mert nekünk is van új feladatunk, szóval mennünk kell hamarosan.

K (lelkesen bólogat): - Figyelek.

G: - Látod azt a szépséges épületet?

K: - Igen. Az a Gondolatok Háza.

E: - Pontosan. Ott van összegyűjtve az összes képesség. Olyasmi ez, amit az emberteremtények

Kerandonef az angyal

színdarab

Írta: Széchezy Győri Rita

2019

informatikai központnak, vagy számítógépnek hívnak majd.

G (nevetve) - Persze természetesen azok a gondolatok is, amikkel ezeket feltalálják, is innen jöttek.

E: - Jó hogy. Honnan máshonnan, nemigaz?

K: - Ezt értem. Innen szállítják a Művészi gondolatokat, a Tudományos felfedezések ötletszíkrait, vagy a Zeneszerzési dallamcsírákat, meg az összes ilyesmit a Küldöttek Központjába. Onnan a kiválasztott küldöttek meg elviszik azokhoz, akiknek a Mennyei Édesapánk szánja.

G: - Így van, de a Talentumok Házát kifejejtetted.

K: - Ja, persze. Ott először elosztják a képességeket, tízes, százas csomagokba. Igen. És nemcsak szétosztják, de a Mennyei Édesapánk utasításai szerint keverhetik is őket. Ezt tudom.

E: - Annyira izgalmas feladat lehet az is! Képzeld el, egyszer láttam, hogy valakinek egymillió dallamot kellett beletenni egyetlen csomagba...

K: - Igen, hallottam már ilyenről én is, és tudom, hogy nagyon különleges egy emberteremtésnek, ha egy ilyen csomagot megkap! De azt viszont nem értem, hogy miért van az, hogy néhányukból nagy művész, vagy nagy tudós lesz, de van olyan is, akiről soha még csak ki sem derül, hogy mi volt a megszületési ajándékcsomagjában.

G: - Mert a Lehetőséget az Emberteremtés kezébe adta a Legnagyobb Bölcsesség.

K: - Vagyis?

E: - Ha valaki kap egy csomag talentumot, akkor lehetősége van arra, hogy okosan bánjon vele. Lehetséges, hogy valaki egyáltalán nem törődik a csomagjával, és van olyan is, hogy a kicsi Embergyerek szülei nem foglalkoznak vele. De olyan is előfordul náluk, és ez hallatlanul szomorú, hogy elveszik egymástól a lehetőséget. Mondjuk a legborzasztóbb eszközzel, a háborúval.

G: - Az, tudod, az a szörnyűség, amit a tőlünk elvándorolt Angyalszépség, Lucifer talált ki. Ő is használta a lehetőséget, de sajnos rosszul. Nagyon rosszul. Megtanította az embereket gyűlölni, és háborúzni.

K: - Ó. Nem tudom, milyen lehet a mélységes szomorúság, de most, hogy a Királyfi nincs itt velünk, és erről beszélsz, azt hiszem, sejtem.

G: - Igen, azóta, én is érzek néha szomorúságot... Most is...

E: - Én is...

K (elgondolkodva) : - És milyen az, amikor jól használják a lehetőséget?

G (csillogó szemmel, felélénkülve): - Hát az csodálatos! Olyankor megragadják a Gondolatot, ami a csomagjukban van, lehet az egy dallam, egy kutatási ötlet, vagy egy verssor, és elkezdik érlelni, gondozni magukban. Hasonlóan ahhoz, ahogy a gyermekeik születnek.

E: - Sok idő kell hozzá nekik, és sok fájdalom is, mert anélkül nem tudnak fontos dolgok születni. De ha végül sikerül jól gondozni, és ügyesen megmunkálni a Gondolatot, akkor az, ami létrejött, és amit ők Alkotásnak hívnak, még hasonlít is hozzájuk.

K: - Hasonlít?!

E: - Igen! Hasonlít, vagy jellemző, vagyis ők felismerik egymást az Alkotásokban. A Mennyei Édesapa megengedi nekik ezt a boldogságot. Még azoknak is, akik azt hiszik, hogy a Gondolatok az ő zseniális agyukból, az ő akaratukból születtek.

K: - Hát ez mekkora butaság!

G: - Az. De tudod, az Emberteremtés világában sajnos eléggé összekeverték a butaságot és a bölcsességet. Amiről mi látjuk, hogy igazi, mély bölcsesség, arról ők sokszor azt hiszik, hogy ostobaság, és fordítva. De ez egy másik beszélgetés rész lesz, ha van hozzá kedved. Most azt mondd még el nekem, hogy van-e valami, ami nem világos ahhoz, hogy a rádbízott feladatot jól elvégezd.

K: - Ja, igen! Nem akarok tiszteletlen lenni, de... ez itt...

**Kerandonef az angyal
színdarab**

Írta: Széchezy Győri Rita

2019

G: - Úgy gondolod, Agatheá tévedett, amikor összeállította a listádat?

K (zavarban): Hát... szóval... neeeem.... dehogya...

(nagy levegőt vesz, és újra belekezd) - Tulajdonképpen csak azt nem értem, hogy a Beteljesedés és a Nagy Győzelem ünnepe ábrázolásához mi a csudának van szükség a Gondolatraktárból vérre, koszorúra, és szögekre?

Kerandonef az angyal

színdarab

Írta: Széchezy Győri Rita

2019

2.rész

A pincebejárat mellett, a 3 gyerek, **Zika, Bazsa, Salla**

Zika (lelkesen, körbemutatva): - Tök jó lett, nem?

Balázs (kedvetlenül) : - Aha.

Z: - Mi van? Nem tetszik?

B (kicsit, mintha máshol járna az esze, néha a mobiljára pillant): - De, dehogynem. Tényleg klassz.

Z (nem veszi észre, hogy B szomorú, lelkesen mutogat körbe) :– Még kell ide néhány kép, meg ide is, és ... figyelsz te egyáltalán?

B: - Aha...

Z: (még mindig nem veszi észre magát) - Anya azt is megengedte, hogy lehozzam a babzsákfotelt, oda fogjuk tenni a sarokba, ott még wifi is van.

B: - Jaj, csak azt ne.

Z: - Mit ne? Wifit? Mi bajod a wifivel?

B: - Azzal éppenséggel semmi, csak a hülyéssel.

S (végszóra érkezik megint): - Helló srácok! (a hallottaktól megtorpan): - Milyen hülyékről beszélsz?

B (Megvonja a vállát, és megpróbálja eldugni a mobilját) : - Semmiről...

S: (gyanakodva figyel a fiút, aztán felkiált): - Jaaj, Bazsa, téged kipécézték!

Z: (rámered Balázásra, most esik le neki is a tantusz): - Ez komoly? De hát miért nem mondtad?!

B: - Na vajon...

Z: - Én tényleg nem értem, miért? A barátaid vagyunk, vagy nekünk bármit elmondhatsz...

S: - Jaj, ne légy már ilyen vattaagyú. Te talán szívesen elmondanád, hogy azt írták rólad, hogy lúzer, meg száni, meg... hagyjuk inkább... Na?

B (döbenten, rákiáltva): - Salla, te elolvastad! Te benne voltál a fiókomban!

S: - Jó, oké, de... nem direkt.

B: - Nem direkt?! Elmondanád, hogy lehet véletlenül feltörni egy jelszót?

S: - Hát... én csak kipróbáltam, és már másodikra bejött. Nem volt valami szellemes, mondhatom. De szerintem tök jó, mert így legalább megláttam, miket irkálnak neked, és el tudtam mondani a apának, hogy te vagy a negyedik.

B: - Mi van? Milyen negyedik vagyok?

Z: - Minden negyedik gyereket szívatnak - bocs, Salla -, szóval bántották már a neten.

B: - De... és te elmondtad az apádnak?

S: - Naná, hogy elmondtam.

B: - De... miért pont neki?

S: - Mert pont ő az apukám, és jó barátja a tiednek, azért. Szerinted inkább a kilencvennégy éves Kálmi bácsinak kellett lett volna elmondanom a harmadikról?

B és Z (nevetnek, és hülyéskedni kezdenek) B: – Kálmi bácsi, el kell mondanunk valamit!

Z: - (*ovis, árulkodós stílusban, Sallát utánozva*) - Kálmi bácsi kérem, a tesóm bullying áldozata lett.

B: (a füle elé kagylót formálva, az öreget utánozva) – Hogy? Tessék? Megharapta a bulldogom? Én úgy tudtam, hogy a Fifike nem harapós.

S: - Jó, srácok, de ez most komoly. Szóval te kinek szóltál?

B: - Kinek? Hát senkinek... Mert szerintem ez nem tartozik senkire. Ez magánügy.

Z: - Szerintem meg egyáltalán nem magánügy, hogy két hete alig lehet hozzád szólni. De most legalább

Kerandonef az angyal

színdarab

Írta: Széchezy Győri Rita

2019

tudom, hogy nem velem vagy a Pinceklubbal van bajod,

B: - Dehogyan lehet. Miért lenne?

S: - Mert velünk voltál undok azért. És nem volt a fejed fölött tábla, hogy bocs, azoknak szól, akik nem hagynak békén a kommentjeikkel...

B: - Oké, sajnálom. De legalább értitek, miért nem baj, ha nincs itt wifi.

Z: - (kicsit bután belelkesedve, mert nem érti a lényegét) - De van! Ott, ahova a babzsák-fotelt tettem...

S: - Jaj, ez nem lehet igaz...

Z: - És mit csinálnánk itt szerintetek wifi nélkül?

B: - Soroljam? Mondjuk, leckét írunk...

Z: - wifi nélkül?

B: - Vagy zenét hallgatunk...

Z: - wifi nélkül?

S: Képzeld, lehet ilyet. És akár még dumálhatunk is, nem?

B+Z (egyszerre, Zika komolyan, Bazsa ugratva őt): - Wifi nélkül?!!

Z: - Egyébként meg ez nem csajbuli, tudtommal.

S: - (sértődötten) - Jó, akkor unatkozzatok csak ketten... (visszafordul) - Vagy... akár... igeutazhatunk is mondjuk...

B: - Tessék? Mit zagyvász itt össze, Salla? Ideutazhatunk? Ide akarsz utazni?! Mi van?

S: - Nem. És értékelném, ha nem volnál folyton ilyen undok. IGE-utazást mondtam. Úgy, mint karácsonykor. Nem emlékeztek? Az olyan klassz volt, és én annyira szerettem volna megint, de...

Z (gyanakodva) : -Te...

B: - Te megpróbáltad!

S: - Igen. Na és? Egyébként nem sikerült. Nem tudom miért, mert ugyanúgy csináltam, mint akkor.

Eloolvastam az ígét, ami a cédulán volt, és vártam. De nem történt semmi.

Z: - Nekem sem, pedig...

S: (felkapja a fejét, leleplezőn rábök): - Háhááá! Ezek szerint te is megpróbáltad!

Z (kissé szégyenkezve) : – Hát... amikor úgy volt, hogy idejön Bazsa, de aztán mégsem jött, mert rossz kedve volt, - mondjuk, most legalább már tudom, hogy miért -, szóval akkor kipróbáltam. De nekem sem történt semmi. Talán elromlott.

B: - Ne már. Az ígék nem romlanak el. Add csak ide a ládát!

(Kivesz belőle egy cédulát, és felolvassa) :

Lukács, 22, 39:

⁹Ezután eltávozott onnan, és szokása szerint az Olajfák hegyére ment. Követték a tanítványai is. ⁴⁰Mikor pedig odaért, így szólt hozzájuk: Imádkozzatok, hogy kísértésbe ne esetek! ⁴¹Azután eltávolodott tőlük mintegy kőhajításnyira, és térdre borulva így imádkozott: ⁴²Atyám, ha akarsz, vedd el tőlem ezt a poharat; mindazáltal ne az én akaratom legyen meg, hanem a tied. ⁴³Ekkor angyal jelent meg neki a mennyből, hogy erősítse őt. ⁴⁴Halálos gyötrődésében még kitartóbban imádkozott, és verejtéke olyan volt, mint a földre hulló nagy vércseppek. ⁴⁵Amikor az imádkozás után felkelt, odament tanítványaihoz, és látta, hogy a szomorúságtól kimerülve alszanak. ⁴⁶Ekkor így szólt hozzájuk: Miért alusztok? Keljetek fel, és imádkozzatok, hogy kísértésbe ne esetek!

Dübörgés, fények.

**Kerandonef az angyal
színdarab
Írta: Széchehy Győri Rita
2019**

B: - Úgy tűnik, utazunk!

Z (körülnéz csodálkozva, aztán kiált): - Fejet le, srácok, jön a forgószél!

Kerandonef az angyal
színdarab
Írta: Széchezy Győri Rita
2019

3. A Mennyben

Kerandonef, Gabrielin, Elenián

Mirandolin angyallány

Dárius v. Dorothea angyal

G: - Tehát mi a kérdésed pontosan?

K: - Lehet, hogy félreértettem a feladatot, de én azt hittem, hogy a Királyfi győzelmének az ünnepe lesz nemsokára az időben élőknél. A Nagy Győzelem, az Idők teljessége. És most nem értem. Ha győzelem, akkor miért van a listámon ez a sok furcsa dolog, hogy...

(Egy angyal megy el mellettük, korsóval, és egy tállal. A háttérkép az utolsó vacsora)

M: – Ezek mind a Nagy Esemény ábrázolásának a kellékei. De nem csoda, hogy nem érted. Úgy látom, ők sem értik. Nézd csak!

K (nézi, és kétségbeesik) : - Mi történik? Miért olyan szomorú a Királyfi? És a barátai hogyhogy nem értik, hogy miről beszél?!

G: (végtelen szomorúsággal) – Néhányan sejtik, hogy ki is ő, de nagyon sokan nem.

E: - Még a követői sem? A tizenkét legjobb barátja sem?

M: - Ahogy elnézem őket, még ők sem.

K: - Hogy lehetnek ilyen nehéz felfogásúak?

G: - Azért talán van köztük, aki sejt valamit.

K: - Én akkor sem értem. Ott van mellettük, láthatják, hogy mennyire csodálatos, hogy...

E: - Ne felejtsd el, hogy ők teljesen mások. Máshogy érzékelnek, és máshogy ismernek, mint mi. Őket az Atya elsősorban nem szolgálatra, hanem kapcsolatra teremtette.

M: - Mi szolgáló lelkek vagyunk, a teremtésünk óta ismerjük, és folyamatosan látjuk Őt. De ők nem így születnek.

G: - Viszont a Lélek, a Vigasztaló elkezdli szólíthatni őket, és ha akarnak, szép lassan megismerkedhetnek vele, és aztán meg is választhatják, hogy akarnak-e vele élni, vagy sem.

K: – De hát ki a csuda ne akarna vele élni, ha megismerte?

G: - Azok, akinek más dolgok fontosabbak.

K: - Mi lehet a Királyfinál fontosabb?

E: - Mondjuk egy autó, egy ház, egy állás.

G: - Egy díj, egy kinevezés...

K: - Na, ne. Ennyire nem lehetnek buták.

E: - Buták?

K: - Hát, ha képesek vacak kis díszleteket választani Őhelyette, akkor igenis buták. Nagyon buták. Sőt, ostobák.

M: - Ne haragudj rájuk ennyire. Ők tényleg nagyon mások, mint mi vagyunk.

D: (most venni észre, hogy ő is ott van, a szárnyát nézegeti): - Na, igen... szegények még repülni sem tudnak.

G: - Dehogynem. Csak máshogy, mint mi, angyalok.

D: - Én azt hittem, hogy ahhoz szárny kell. És nekik nincs ilyen... szegényeknek...

M: - Igen. De az ő szárnyuk az imádság. Amikor valakire gondolnak, és a szívükben fölébred a gondoskodás, akkor az imában odarepülnek ahhoz, akiért imádkoznak, és olyankor ott vannak mellette, átölelik a szeretetükkel.

Kerandonef az angyal

színdarab

Írta: Széchezy Győri Rita

2019

D: - Azért jó, hogy nekem láthatóak a szárnyaim... És egyébként azt is hallottam, hogy nekik azért is nehéz megérteni a dolgokat, mert az idő foglyai.

G: - Ó, ne féltsd őket, az idő börtönéből is kiszabadulnak olykor-olykor.

D (a szárnyában gyönyörködve továbbra is): - Tényleg? Akkor lehet, hogy nem figyeltem, amikor az embertant tanultuk azt az angyaliskolában...

M (jelentőségteljesen): - Lehet...

E: - Tudod, Dorothea, ha nagyon boldogok, vagy ha elmerülnek egy alkotás létrehozásában, megszűnik számukra az idő.

G: - És ha az Édesapa jelenlétében időznek, akkor is.

D: - Hát akkor nem is olyan rossz nekik, mint gondoltam...

M: - Oh, nem. Embernek lenni különleges kiváltság. Például a megváltás csodáját is csak ők élhetik át.

K: - A megváltás csodáját?

G: - Igen, azt, amikor megértik, hogy kifizették az adósságukat.

E: - A Királyfi éppen ezért van most ott lent, a Földbolygón, hogy véghez vigye a Nagy Művet, hogy visszavezesse az Emberteremtényeket a Mennyei Édesapához.

D: - Milyen adósságot?

G: - Hát, tudod... a szabad akaratnak, amit csak az Emberteremtények kaptak meg, mi nem, veszélyei is vannak. Például, hogy a bűn választásának a következménye: halál.

K: - Ez elég rémisztően hangzik.

M: - Igen. De A Királyfi, a Mennyei Édesapa, és a Vigasztaló sem bírta ezt elviselni, ezért úgy döntött a Szent Mennyei Háromság, hogy kifizeti helyettük az árat. És a Királyfi vállalta ezt magára.

D: - Mit?

G: - Azt, hogy kifizeti az árat.

K: - Kifizeti? És hogy fizeti ki?

Hirtelen csend lesz, a három angyal zavartan néz egymásra, aztán a képre és a földre

K: (gyanakodva) : - Hogy fizeti ki?

G (suttogva) : - Ahogy a bűnöket ki lehet fizetni. Áldozattal...

D: - Milyen áldozattal?

E: (szintén suttogva, megrendülten) : - A... bárány áldozatával. Tudod...

K:- Mivel?

G: - Hát... vérrel.

E: (nagyon lassan, gyengéden, halkán) : - Szenvedéssel...

K (mint akiben kezd összeállni a kép, rosszat sejtve): - Akkor ehhez kell a koszorú! Meg a kehely...

M.- Igen. A Királyfinak ki kell innia a szenvedés poharát...

G (bátorítva, magát is vigasztalva): - De egyikünk elmehet majd, hogy bátorítsa őt a legnehezebb órában.

E: - Azt, hogy ki lesz az, nem jelölte ki előre a Mennyei Édesapánk.

G: - Mert ez olyan nehéz feladat, hogy eldönthetjük, ki a legalkalmasabb rá.

E: - Mármint azok közül, aki egyáltalán jelentkezik rá. Aki vállalja.

K: - Mit vállal?

M: - Hogy lemegy ő is az Emberteremtények közé, a Földbolygóra, hogy átölelje a Királyfit, hogy ne legyen egyedül az élete legnehezebb órájában.

G: - Valaki, aki nagyon bátor, és meri vállalni a nagy utazást.

M: - Valaki, aki megértette, hogy mindennek miért kell így történnie.

K (elgondolkodva, szomorúan): - Értem. Nem lesz könnyű a váltság kifizetése.

Kerandonef az angyal

színdarab

Írta: Széchezy Győri Rita

2019

G: - Nem.

K:- De azt még mindig nem tudom, hogy miért van a listámon a Húsvét ábrázolásához a bűnözők kivégzésénél használt kereszt is? Miért?!

Az angyalok nem szólnak, mindannyian a földet nézik, aztán a kezükbe temetik az arcukat, lassan egymás után térdre rognak, és sírnak.

4. A Gecsemáné-kertben

Összeolvadnak az eddigi színek: Látszanak az **alvó tanítványok**, **Jézus** félrevonulva, **a gyerekek** is megérkeznek nagy zajjal, és **az angyalok** is láthatók kissé távolabb.

Z: (döbenten): - Hogyhogy most működik?

B: - Talán mert a ládával együtt kellett megpróbálni.

S: Dehogy! Én múltkor még rá is álltam, de úgy sem sikerült. Szerintem most azért működik, mert az kell, (lelassul, elhalkul és közben csodálkozva néz körül) hogy mi..., ketten, vagy hárman... együtt legy..., (hangosan) most meg hol vagyunk?

Zika (körülnézve, megismerve a helyszínt): - Hű, nem gondoltam volna, hogy ez az ige ide hoz minket...

Bazsa. – Én sem erre számítottam...

Salla: - Nem tudom, hogy akarok-e itt lenni egyáltalán.

Z: - Én tudom. Nem akarok...

B: - De itt vagyunk, szóval ez elég bután hangzik, már ne haragudj.

Z: - Nem haragszom, már ne haragudj.

S: - Talán éppen itt mégsem kellene veszekednetek, nem gondoljátok?

Z: - De gondoljuk, te kis nagyokos.

S: - Most miért vagy ilyen borzasztó utálatos?

B (leintve a civakodókat): - Psszt! Ott valaki alszik, nehogy fölébresszitek!

S: - Ki lehet az?

B: - Nem is egy, hanem vagy négy...

Z: - Te, szerintem az egyik Péter! Tudod, múltkor találkoztunk veled.

S: - Nahát! Azért volt olyan ismerős!

B: - Jaj, ne legyetek már ilyen gázak. Az Pál volt.

S: - Ja, tényleg.

Z: - Meg Silás.

S: - Aha.

B: - Nézzétek inkább, ott a fa mellett van még valaki!

S: - Ő is alszik?

Z: - Hát, ha lehet beszélve aludni, akkor...

B: - Ne kezd már megint, légy szíves.

Z: - Mit ne kezdjek?

B: - Azt, hogy állítólag a barátom vagy, és néha mégis olyan undokul tudsz szólni.

Z: - És az is lehet, hogy nem én vagyok undok, hanem te vagy sértődős.

Kerandonef az angyal

színdarab

Írta: Széchezy Győri Rita

2019

S (sírós hangon): - Hagyjátok már abba! Nem fogjátok fel, hogy ő is pont ezért van itt?

Z: - Ki? És miért?

S: - Ő. És például azért, mert ti ilyen... ilyen hülyén viselkedtek. Meg... azért is, mert én meg ezt mondom...
(megfogja a fejét, elkeseredve) - Jaj.

B: - Ő? Kicsoda?

S (szenvedélyesen odamutat, ahol Jézus imádkozik): - Hát Ő!

B (a szája elé kapva a kezét): - Jézusom... Ez...

S: - Pontosan.

Z: - És... és akkor...

B: - Akkor mi most pontosan abban a kertben vagyunk, abban a... csalamádé, vagy milyen nevűben.

Z: - Gecsemáné.

B: - Jó. Oké, nálad a pont. De... akkor most azért alszanak Péterék, mert...

Z: - Mert...

S: - Mert ez annyira borzasztó, hogy nem bírták nézni.

B: - Merthogy... akkor... nemsokára...

Z: - Igen...

S: - Jaj, én úgy sajnálom. És... olyan egyedül van.

B: (suttogva): - Egyedül imádkozik.

Z: - Szegény.

S (izgatottan): - De nézzetek csak oda! Mintha...

Az eddig egyedül imádkozó Jézushoz most odamegy egy angyal, akiről nem látjuk először, hogy kicsoda. Aztán hátrahajtja az arcából a fehér kendőt, és akkor a nézők számára látható lesz, hogy Kerandonef az. Átöleli Jézus vállát, és együtt imádkoznak.

K: - Eljöttem... hogy bátorítsalak téged, Királyfi.

Jézus tovább imádkozik, az angyal átölelve tartja.

Kerandonef az angyal

színdarab

Írta: Széchezy Győri Rita

2019

5. A Pinceklubban

(Salla teát főz, Zika elvileg segít neki kiosztani a bögréket, de nem bír nyugton maradni, Bazsa távolabb, fel-alá járkál.)

S: (Fejcsóválva, miközben szorgoskodik) – Még mindig nem tudom elhinni, hogy ott voltunk...

Z: (Kitesz néhány bögrét, aztán egy a kezében marad, és nyugtalanul mondja): - De hát kigúnyolták!!! A fejébe tették azt az izét, azt a...

S: - Töviskoronát...

Z: - Ő meg hagyta! Egy olyan tiszta, jó, bölcs tanító, mint ő, hagyta, hogy azok az izzadságszagú, részeg katonák bántsák meg kiröhögjék, szóval... hogy hülyét csináljanak belőle. De hát miért? Miért nem mondta meg nekik, hogy hé, én vagyok a menny királya, vagy ilyesmi?!

S: - Szerintem mondta...

Z (rá sem hederítve): - Vagy azt, hogyha akarnám egy csettintésemre szétrepülnétek, mint a statiszták egy robbantásos akciófilmben, vagy... mittudomén.

S (halkan, elgondolkodva): - Mondta, de nem hallották...

Z: - Nem mondta. Ott álltam a katonák mellett, hallottam volna, ha mondja. Ne is haragudj, de nem mondta. Csak állt, és nézett rájuk szomorúan.

S: - Mondta, csak nem figyeltek oda.

Z: - De ha mondom, hogy nem mondta!

S (lassan, tagoltan): - Három évig próbálta megmagyarázni mindenkinek, hogy kicsoda. Vagy nem?

Z: - Hát... de. De akkor sem értem, hogy miért tűrte, hogy igazságtalan dolgokat mondjanak róla, pláne, hogy bántsák és kicsúfolják.

B: (megtorpanva a járkálásban, elgondolkodva): - Őt is kicsúfolták...

S: - És bántották, és... jaj, milyen jó, hogy egyszer csak valami hazarepített minket, mielőtt... tudjátok...

(félve teszi hozzá) - Én láttam a keresztet, ott volt kikészítve a katonák őrhelye mellett...

Z: - Hát Azt... én sem bírtam volna végignézni...

B: (még mindig távolabb a többiektől, maga elé mormolja)- Akkor ő pontosan tudja azt is, hogy mit érzek most? Ő pontosan tud minden ilyesmit?

S. (fölfigyel): - Jézusról kérdezed? Naná, hogy tudja! Ő mindent átélt, amit mi, emberek. Na persze, kivéve a hülyeségeket. Merthogy nem követett el soha bűnt.

B: - Akkor lehet, hogy segíteni is tud?

Z: - Segíteni? Miben?

B: - Hogy mit kell csinálni a hülyékkal. Akik bántanak.

Z: (harciaszkodva): - A hülyékkal? Akik kipécézték és piszkálják a legjobb barátomat? A hülyéket meg kell várni suli után, és jól megverni őket...

S: - Attól majd biztos egy csapásra normálisak lesznek...

B: - Jó, ezt nyilván nem lehet. De akkor meg mit csináljak? Talán én is szó nélkül tűrjem, hogy...

S: - Nem tudom. Egyébként Jézus mindig azt tette, amit a Mennyei Apukája mondott neki.

Volt, amikor hallgatott, de olyan is, hogy visszaszólt azoknak, akik okoskodtak, és ne félj, olyan is volt, hogy rájuk kiabált. De azért nem verekedett.

Z: - Jó, a verést én sem gondoltam komolyan. De szerintem azért az a minimum, hogy elmondd valakinek,

**Kerandonef az angyal
színdarab**

Írta: Széchezy Győri Rita

2019

hogy kik és mit csinálnak veled a neten. Aztán majd a felnőttek kitalálják, hogy mit csináljanak velük.
S (bátorítóan hátbaveregeti Balázst): - Jézus meg majd kitalálja, hogy hogy vigasztaljon meg téged...

Kerandonef az angyal
színdarab
Írta: Széchezy Győri Rita
2019

6. A Mennyben

Gábrilin, Elenián, Mirandolin, Dorothea

G: - Világosodik!

E: - Igen, ma nem akármilyen hajnalra virradnak az Emberteremtmények, és ez még itt nálunk is érezhető!

G: - Alig várom, hogy visszatérjen a Királyfi, és újra teljes fényesség ragyogjon itt nálunk!

E: - Tudod, hogy egy ideig még nem tér vissza. De ma már készülődhetünk az Örömnünnepre, közeledik a Nagy Győzelem Hajnala!

G: - Annyira boldog vagytok!

E: - Hát még az Emberteremtmények mennyire boldogok lesznek! Mi nem ismerjük, milyen a halál, de ők igen, és ma ezt, a legnagyobb ellenségüket is legyőzi a Királyfi!

G: - Eleinte nem fogják elhinni majd, ami történik, de szép lassan megértik.

K: - És talán egyszer azt is, hogy mekkora árat fizetett ezért a Királyfi.

E: - Kerandonef! Nem is vettelek észre eddig!

K: - Nemrég érkeztem.

G: - Érkeztél? Hát hol voltál?

E: - Dolgozott az előkészületeken, ugye?

G: - Milyen előkészületeken?

E: - Agathea, a művészi ábrázolások angyala őt bízta meg a Nagy Győzelem kellékeinek az előkészítésével.

G: - Oh, persze. Ezen dolgoztál tehát.

K: - Igen. És...

G: - És remélem, többé nem gondolod, hogy Agathea tévedett, amikor nemcsak a palmaágakat és a koronát írta fel a listára.

F (visszanézve az üres keresztek felé, amik a kivetítőn láthatóak): - Nem, már nem. Már értem a Királyfi áldozatát. Már tudom, mekkora dolgot tett értük...

D: (odaülve melléjük, belekotyogva): - Azért olyan jó, hogy legalább egyvalaki elmehetett hozzá vigasztalni, ugye?

G: - Vajon ki volt az, akit Gábril a jelentkezők közül végül is kiválasztott?

E: - Egy önkéntes, aki pontosan értette, hogyan történhet meg a Nagy Győzelem.

G: - Egy önkéntes, aki nem félt a Legnehezebb Küldetéstől.

M (ábrándosan): - Egy okos és bátor angyal...

Kerandonef nem szól, a többiek gyanakodva kezdik méregetni, egymásnak mutogatva, h. ő lehetett-e.

K (föláll, a keresztekre néz, aztán széttárva a karját, a nézők felé fordulva mondja): - Egy angyal, aki az idők végezetéig büszke lesz arra, hogy ő lehetett ott Jézus mellett azon a legnehezebb órán.

Közben megváltozik a háttér, az üres sír látható, és megszólal a Dobner Illés dala, leginkább a második vesszaka:

„A harmadik napon, a legszebb hajnalon... „

**Kerandonef az angyal
színdarab**
Írta: Szécheý Gyóri Rita
2019

<https://www.youtube.com/watch?v=rU1jRGMK-xk>

vége